

POÓR, EDIT

NEBULÓ FARSANG

MESELNEK A VERSEK

Írta: Poór Edit
Szerkesztette:
Poór Edit & Hudák Anita

Minden jog fenntartva!

A borítóterv:
Poór Edit
Fotó:
Ádám Károly Albert

Magánkiadás
ISBN

Nyomdai munka:

2022.

POÓR EDIT

NEBULÓ FARSANG

MESÉLNEK A VERSEK

ELŐSZÓ

Kedves Olvasóim!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit! A könyvemben gyermekek része írott verseim olvashatóak. Az állatokról, természet szépségéről és szeretetéről, valamint tanulságos történetekről. Négy éves kortól ajánlom a kicsik részére, melyek remélem elnyerik tetszésüket.

Magamról csak annyit szeretnék megemlíteni, hogy az irodalmat mindig nagyon szerettem, de pályám más irányba futott. A sors úgy alakította életem, hogy több szabadidő révén 2011-től kezdtem el verseket írni, különböző témakörökben. Későbbiekben novellákkal és regényekkel bővítettem írásaimat.

Számos költői, irodalmi és művészeti társaságnak tagja vagyok, és folyamatosan publikálok ezeken az internetes portálokon.

A You Tube - csatornán hallhatnak verseimből, előadóművész tolmácsolásában.

Alkotásaim rendszeresen jelennek meg magazinokban, különböző kiadványokban és Antológiákban.

Köszönöm, hogy olvasnak és figyelmükkel megtisztelnak!

Debrecen, 2022. 08. 28.

Poór Edit

NEBULÓ FARSANG

Jelmezükben farsangolnak,
Nebulók az óvodában.
Ki – ki maga jelmezében,
Ügyeskedik tettere készen.

Bátor barátunk farkas lett,
Végig Piroskát kergette.
Alfréd kacsa tipeg, totyog,
Ruhájában el – elpotyog.

Mackó pajtás hasát tömve,
Orra alatt nagy dörmögve,
Finom szendvics és a süti,
Boldog az, ki mind megeszi.

Ugrifüles nagyot ugrik,
A salátán nem osztózik.
Teknőc Ernő addig játszik,
A maradékra pályázik.

A körközepén királylány,
A királyfira fókuszál,
Csók csattan az orcájukon,
Jót nevetnek így egymáson.

Ők nyertek a farsangjukon,
Megosztoznak a díjukon,
Puncstortából mindenki kap,
Véget is ér a nagy farsang.

Db. 2019.02.

SÉTA AZ ERDŐBEN

Túrázni indul egy vidám csapat,
Élükön túravezető halad.
Zizeg a falevél lábuk alatt,
Fáradhatatlan a csipet – csapat.

Néha meg – meg állnak gyönyörködnek,
Mily csodás látványban részesülnek.
Széjjel nyílnak erdő lombjai,
Csalogatnak tisztás kék fűrtjei.

Mámorító Menta s Levendula,
Út szélén szeder, málnabokorban.
Frissítő csemege túrázóknak,
Kis időre sétával fel is hagynak.

Megjelenik az égnek királya,
Sasok köröznek vitorlázva.
Kicsinyjeiket így védik, óvják,
Látványuk meghatóan csodás.

Sziklák között bandukolva tovább,
Láthatjuk a természet, mily vidám.
Hatalmas békát faragott kőből,
Ki arra jár megcsókolja rögtön.

Királyfivá ugyan nem változik,
De mindenki reménnyel távozik.
Sudár fáknak különbözősége,
Az erdők mélyének nagy rejtélye.

Körül öleli arra haladót,
Nyugalmával és szeretetével
Árasztja el a kirándulót,
S csendjében néha halkán susog.

Sötét, sűrű fák lombjai között,
Úgy cikázik a napnak sugara,
Mint fel – fellobbanó gyertyaláng,
Őszi, alkonyati éjszakán.

Az útnak végén egy szirthez érve,
Túrázók álmélkodva megpihennek.
Hegy nyelve nyúlik a levegőbe,
Alatta tátong szakadék mélye.

Hegyoldalak arca körülötte,
Zöld, piros, sárga, barna árnyai,
Pompáznak szín kavalkádjai,
S szédítő, varázslatos szépsége.

Lelket bűvölő e táj ereje,
Aki egyszer látja s megcsodálja,
Örökké visszhangzik lelkében,
A hegy ormának hívó szava.

Db. 2019.06.

CILI CICA

Ordas, csíkos bundája,
Huncut szeme zöldsárga',
Tejmaradék bajuszán,
Dorombol már a hasán.

Elvonul a kosárba,
Kunkorodik formába,
Fejét teszi mancsára,
Fület hegyez álmában.

Neszre, szemet tágra nyit,
Olyan, mint egy kis tigris,
Lapul, figyel mozgásra,
Ráugrik a játékra.

Mancsaival pofozgat,
Ugrándo zva elkapja,
Két lábra áll, úgy fogja,
Gazdájának mutatja.

Debrecen, 2022. 09. 04.

A FÜRJ ÉS A NYÚL

Fürj és a nyúl élelmet keresett,
Nyúl csak ide – oda ugrándozott,
Míg a fürj sebesen repülve,
Nagy területet végig pásztázott.

Nem messzire talált egy kertet,
Telis – tele volt gyümölcsökkel,
Hatalmas nagy borsó földdel.
Ám, a fürj önző volt és kapzsi,

Nem akart belőle nyúlnak adni.
Visszarepült hozzá, nincs itt semmi
Mondta, a nyulat ellenkező
Irányba útnak indította.

Fürj visszarepült a gyümölcsöshöz,
Éppen jól belakmározott,
Már repülni is alig tudott.
Észrevette őt a gazda,

A puskát is előkapta,
Sikerült a fürjnek elrepülni.
Önző kapzsiságának ára,
Majdnem életének az ára.

Nyuszi már csak igen lassan haladt,
Éhes gyomrába nem akadt falat.
Egy háznál játszadozó kislány,
Megtalálta s nagyon megsajnálta.

Hozott neki friss zöldségeket,
Majd éledező nyulacskának,
Üdítő, friss forrásvizet.
Nyúl hálás szívvel megköszönte.

A fürj ekkorra ért oda,
Éhesen és szomjúhozva,
Mégfáradtan, szárnyacsapkodva.
Ám, a nyúl nagyon megsajnálta,

Kérlelve nézett a kislányra,
Aki, rögvest hozott neki is,
Fürjnek való friss táplálékot.
Megszégyenülve elfogadta,

Örök életre megtanulta,
Irigység, önzés, kapzsiság,
Csak pillanatnyi jóllakottság,
Többet ér életre szóló barátság.

Debrecen, 2019.08.

ÉRKEZIK A TÉL

Lassan megérkezik a tél,
Fákon már alig van levél.
Levegő nyirkos, őszutó,
A ködfátyolként takaró.

Az ágon mókus szaladgál,
Télire váltotta bundáját.
Madarak is tovaszállnak,
Csak a varjak maradnak.

Hidegek már az éjszakák,
Reggelre deresek a fák.
Mindent ellep a fehérség,
Tiszta ragyogó lett a táj.

Ablakomra jégvirágot,
Varázsolt téli éjszaka,
Gyémánt fényűvé csipkézte,
Suhanó angyalok keze.

Ők megrázták felhőiket,
Hullt a hó óriás pelyhekben.
Földet lágyan takarta be,
A táj messze hófehér lett.

Db. 2019.11.

SZURIKÁTA

Dél – Afrikában őshonos,
Egy macska alkatú emlős,
Puha szőrű, karcsú testű,
Szemei körül sötét folt.

Érdeklődő és kíváncsi,
Sziklás terepet kedveli,
Föld alatt él kotorékban,
S ezt kiássák lábaikkal.

Ha melegedni akarna,
Hasát Napra fordítja,
Mikor hűsölni vágyik,
Hideg talajhoz szorítja.

Éles hallása, szaglása,
Látása pedig kiváló,
Trilláznak, avagy morognak,
Vészjeleket ekképp adnak.

Gyakran állnak két lábukra,
Őrszem figyel a csapatra,
Többben élnek egy falkában,
Egymásra gondosan vigyáznak!

Debrecen, 2022. 09. 08.

A SZEGÉNY FIÚ

Élt egyszer egy szegény család,
Egy fiúkkal s két lányukkal.
Egész naphosszat dolgoztak,
Hogy legyen betevő falat.

Ám, a fiú gondolt egyet,
Szerencsét próbálni elmegy.
Fáradt volt a sok munkától,
Gondolta könnyebbet keres.

Ahogy az erdőt járta,
Már majdnem ráesteledett,
Egyszer csak a bokor alján,
Fényesség pulzálni kezdett.

Odament és felemelte,
Alig hitt a szemének,
Szikrázó, színarany patkó,
Mely könnyen elfért zsebében.

Boldogan ment szüleihez,
Szerencsését elmesélte.
Másnap is kiment az erdőbe,
Patkót zsebébe rejtette.

Szülők mondták hagyja otthon,
A kincset el ne veszítse.
Ám, nem hallgatott jó szóra,
Elindult s az erdőt járta.

Egyszer csak eléje került,
Egy búbájos, gyönyörű lány.
Mosolyogva cirógatta,
Szegény fiút elbájolta.

Rögtön feleségül kérte,
Hűsége jeléül tőle,
Az aranypatkót elkérte.
De búbáj ezzel beérve,

Eltűnt az erdő mélyére.
Szomorúan ballagott haza,
Otthon történeteket elmondta,
Pirkadatkor indult vissza.

Útközben két legényt látott,
Kik egymással viaskodtak.
Aki győz azé az abrosz!
Mit tud az abrosz kérdezte?

Amikor kiterítik,
Sok finomsággal megtelik.
Ejha! Én is beszállok érte,
És az abroszt elnyerte.

Nagy boldogan haza vitte,
Család jót vacsorált vele.
Reggel abroszt zsebre vágta,
Úgy indult el útjára.

Hirtelen eléje állt,
Szépséges tündér leány,
Cirógatta, szeretgette,
S az abroszt is elvette.

Szegény fiú, jól megjárta,
Szerencsését futni hagyta,
Bűbájháló jól befonta,
Tanulást le nem vonta.

Db. 2019.09.

FELHÓTÁNC

Nap, mosolygó fénysugarát,
Ábrándos felhők takarják,
S váltakozó alakjukkal,
Szép formákat varázsolnak.

A széllel ők táncot járnak,
Felvillanó kék égbolton,
Fák lombjai meghajolnak,
Kecsesen a szél úrfinak.

Fenyves erdőnek zúgása,
Megadja táncnak ritmusát,
Színes, éneklő madarak,
Elcsivitelik dallamát.

Élő természet szólama,
Lélekemelő harmónia,
Vidám, bohém felhők tánca,
Mely szemet elkápráztatja.

Debrecen, 2021. június 15.

A RAVASZDI

Ragadozó erdő lakó,
Hosszú orra hegyes, foltos,
Szeme keskeny, ravaszkodó,
Vörös bunda, lompos farok,
Füle kicsi, hallása jó.

Földalatti odúlakó,
Lábaival gyorsan futó,
Világosban pihen, alszik,
Az éjszakában vadászik,
Róka koma a ravaszdi.

Ó a szárnyasok tolvaja,
Ha megkordul éhes gyomra,
Odaoson sompolyogva,
Ahol tyúkot könnyen lophat,
Ez számára ízes falat.

S ha sikertelen maradna,
Éjszakai vadászata,
Üregi nyúl lesz zsákmánya,
Hogy éhségét csillapítsa,
Így térhet majd nyugovóra.

Debrecen, 2022. 09. 10.

ANYÓKA ÉS A KECSKE

Élt egyszer egy anyóka,
Kinek volt nagy tanyája,
Ültetett sok káposztát,
Ebből tartotta magát.

Ám, volt egy kecskéje is,
Mindig szabadon kószált.
Szertelenül falt káposztát,
Végén alig maradt már.

Ej gondolta anyóka,
Nem lesz jó, ha így folytatja.
Az udvar közepére,
Egy cölöpöt vert le.

A kecskáját befogta,
Majd pórázra kötötte.
Napi adag káposztát,
Mindig köréje tette.

Így maradt fent a mondás,
A kecske is jól lakott,
És káposzta is maradt,
Mind ketten éltek, boldogan.

Db. 2019.09.

HAVASI GYOPÁR

Kis gyopár, kis gyopár,
Él magas hegy csúcsán,
Tündököl fehérén,
Sziklák közti részben.

Csillagvirágával,
Éke havas tájnak,
A Napfény sugarak,
Táncot járnak rajta.

Ritka élettérben,
Királynőként virul,
Növények gyöngyszeme,
Szeretet szimbólum.

Debrecen, 2020.09.

JEGESMEDVE

Jegesmedve északon él,
Otthona, hideg sarkvidék.
Teste nyúlánk, füle apró,
Szeme kicsi, nyaka hosszú.

A bundája ezüstfehér,
Óriás és izmos teste.
Nagy ügyességgel halászik,
Vízben úszik és vadászik.

Ha kell nagy sebességgel fut,
A szaglásuk kifinomult.
Rénszarvast is ejt zsákmányul,
Néha eszik bogyót, zuzmót.

A lékeknél leselkedik,
Járnak – kelnek csoportban is,
Tíz – húsz medve lakmározik,
Partok mentén falatozik.

Debrecen, 2022. 09. 11.

EGÉRKE UTAZÁSA

Élt egyszer egy egéryanó,
Pöttömnyi kis unokájával.
Egy nap kiséger gondolta,
Elmegy vilá körüli útra.

Nagyanya útravalót adott,
S elkísérte egérlyuk széléig.
Egérke vándorolt sokáig,
Egészen reggeltől – napestig.

Mikor hazatért a nagy útról,
Lelkesen mesélt kalandjairól.
Képzeld öreganyó mi történt,
Én vagyok a legerősebb,

Legügyesebb és legvitézesebb.
A tengerig is elmentem,
Se széle – se hossza oly hatalmas,
Óriás hullámok csapkodtak.

Ám, nem ijedtem meg tőle,
Átúsztam s el is csodálkoztam.
Ahogy tovább mendegéltem,
Egy olyan nagy hegyhez értem,

Csúcsán megakadt a felhő,
Tetején rengeteg erdő.
Nem akartam megkerülni,
Neki futottam s átugrottam.

Még én is elcsodálkoztam,
Ahogy tovább sétálgatok,
Látom két medve viaskodik,
Egyik fehér, másik fekete.

Én nem féltem tőlük, hanem
Közéjük rontottam, egyiket
Jobbra, másikat balra dobtam.
Magamon úgy elcsodálkoztam.

Drága unokám! – szólt az anyóka,
Ismerem a tengert, Rénszarvas
Patanyomába gyűlt meg a víz.
Azt a hegyet is ismerem,

Vakondtúrás tetején nőtt fű.
Ismerem a medvéket is,
Egyik fehér pille, másik légy.
Erre sírva fakadt kisegér,

Akkor nem vagyok se erős,
Sem ügyes, még csak vitéz sem?
Így szólt erre bölcs öreganyó,
Ily pöttöm kisegérnek mint te,

Mind ezek nagyon – nagy dolgok.
Az állatok mind egyediek,
Mindegyiknek más élet adatott,
Maga területén mind vitéz.

Db. 2019.08.

TÉLVARÁZS

Gyémánt fénnyel szótt ruhát,
Öltött magára az évszak.
Csodás varázsa télnek,
Hófehér fénylepellel'
Öleli át a létet.

Zúzmara ül a fákon,
Hószőnyeg' fut avaron.
Éjszaka sötétjében,
A jégvirág szórt csipkét,
Az ablakomra díszként.

Angyal suhan a térben,
Elhinti remény cseppjeit,
S áradó szeretetét.
Ó, Mennyei hírnöke,
Az Adventi ünnepnek.

Debrecen, 2021. november 24.

HÓ SIRÁLY

Sirályok, sirályok,
Hófehér királyok.
Víz felett repülve,
Élelmet keresnek.

Halak, algák, kagylók,
Létére vadásznak,
Szempillantás alatt,
Órájuk lecsapnak.

Jegesmedve után,
Éberén kutatnak,
Övék tudják jól,
A lehulló falat.

Fészkeiket magas,
Sziklafalra rakják,
Szénából, mohából,
Hol hó, elolvadt már.

Hófehér gyöngysorként,
Óceán kékjében,
Messze tovaszállnak,
Vagy őrzőként állnak,
A szikla szirteken.

Debrecen, 2020.10.

REGGELI FÉNY

Felkelő Nap korongja,
Megpihen pillanatra,
Ég alján fényét ontja,
S ő, a reggel lámpása.

Óriás fenyők csúcsa,
Öleli koszorúba,
Majd lassan halad tovább,
Kötött égi pályáján.

Ébredő természetben,
Mókus is megéhezett,
Fenyőfán tobozt keres,
S odújába magot rejt.

Szajkó figyelő lopva,
Hullómagot elkapja,
S repül vele tova,
Télére raktározza.

Csend ül e csodás tájon,
A fenyves halkán susog,
Valahol patak csobog,
A természet oly nyugodt.

Debrecen, 2022. 07. 10.

BUKSI KUTYA

Buksi kutya, ha meglát,
Nagy örömeben ugrál,
Buzgón csóválja farkát,
Várja tőlem a kaját.

Okos szemmel figyel rám,
A szavamra leült már,
Cirógatom a nyakát,
S hálából vakkant reám.

Hűségesen velem jár,
Éberen figyel, vigyázz,
Ismeretlent megugat,
Őrködik, mint egy farkas.

Debrecen, 2022. 09. 08.

ERDEI KIRÁLYSÁG

Szép, nagy Kerekerdőben,
Állatok összegyűltek.
Királyt és vezetőket,
Szavazni, választani.

Nagyon sokat vitáztak,
Mindenki csak vezető
Szeretett volna lenni,
Alattvaló pedig senki.

Szemponatok szerint végül,
A nagy bölcs Bagoly győzött.
Azonnal megszervezték,
Kerekerdő védelmét.

Oroszlánok, Tigrisek,
Órzig, majd erdőiket,
Mert gyorsak, bátrak, erősek,
Így biztonságban lesznek.

Állatok nagy többsége,
Örült elégedett volt.
Azonban a Farkasok,
Sakálokkal szövetkeztek.

Acsarkodtak, üvöltöttek,
Bujtogattak kit lehet,
Törtek királyság ellen,
Mert nem ők vezethettek.

Értelmük oly csekély volt,
A Bagollyal nem tudtak,
Érdemben vitatkozni,
Csak dühükben vonítani.

Önzőség és kapzsiság,
Harag, bosszú, marakodás,
Sakálok és a Farkasok,
Még egymást is bántották.

Király maradt bölcs Bagoly,
Okosságát pártolták,
Kerekerdőt megvédték,
Így éltek a lakók békében.

Db. 2019.11.

LEMENŐ NAP

A lemenő Nap fénye,
Már érett és bölcsebb lesz.
Nem süt olyan tüzesen,
Csak lágyan és csendesen.

Ahogy reggel felkel,
Erejét fitogtatva,
Ragyog arany fényében,
Egyre forróbb sugara.

Ám, jönnek szürke felhők,
Irigyen takarják őt.
Melegség, át ne jusson,
Dühük villámokat szór.

Dübörögve vonulnak,
De a fénynek ereje,
Áttör a fellegeken,
S égi jelként, szivárványt fest.

A lemenő Nap fénye,
Szép, szelíden hagyja el,
Földnek látóhatárát,
Erőt gyűjt s újra felkel.

Debrecen, 2022. 04. 24.

FÓKA BERCI

Fóka Berci a nevem,
Vízben úszok eleget,
Halat fogok megeszem,
Napozok, ha van kedvem.

Szárazföldön totyogok,
A rákot is megfogom,
Hidegekben nem fázom,
Vastag bőr a kabátom.

Testem orsó alakú,
Szőröm sűrű és hosszú,
Sötét színe rejt engem,
Elbújhatok így könnyen.

A víz alatt jól látok,
Kiváló a szaglásom,
Bajusszaim hosszúak,
Velük együtt tapintok.

Szeretem a hideget,
Sarkvidéket és jeget,
Rokonaim rozmárok,
De nekik van agyaruk.

Debrecen, 2022. 09. 11.

JÁNOSKA ÉS FERKÓ

Élt egyszer a falu szélén,
Öregasszony s öregember,
Jánoska nevű fiukkal,
Ki ügyes volt és szorgalmas.

Feltűnt ez a Ferkónak is,
A falu másik végén élt.
Azonban nem értett semmihez,
Mivel dolgozni sem szeretett.

Volt hatalmas földje, lova,
Ökre és sok baromfija,
Ezt mind lopással szerezte,
Az embereket átverte.

Gondolt egyet s felkereste
Jánoskát, majd megkérdezte,
Hogy segítene- e neki,
A búzáját elvetni.

Segítek – mondta,- mit fizetsz?
Aratáskor megegyezünk,
Válaszolta neki Ferkó.
Így elvetette búzáját.

Nyár utóján megegyeztek,
Ferkó azt ajánlotta,
Jánoskéé a kalász,
Övé meg marad a töve.

Az egész termése oda lett,
Ferkó rájött hoppon maradt.
Bosszúsan vakarta fejét,
Majd legközelebb gondolta.

Tavasszal kérte Jánoskát,
Segítsen elvetni répát.
Jó de hogyan osztozunk el majd?
Kérdezte Ferkót, Jánoska.

Megegyezünk szedés előtt,
Válaszolta neki Ferkó.
Így elvetette a répát,
Ferkó csak nézte a munkát.

Ősszel elment Jánoskához,
Gyere szedjük fel a répát.
Rendben de hogyan osztozunk?
Most nem hagyom, hogy becsapjál,

Te kapod a gyökerét,
Én meg a felső részét.
Nem értett a gazdasághoz,
Jó Jánoska csak mosolygott.

Amikor már megosztottak,
Rájött Ferkó rosszul járt,
Vakarta is megint fejét,
Hogy elszámította magát.

Így jár, aki kapzsi, lusta,
Csak henyél naphosszakat,
Abból él, hogy másokat,
Kihasztnál és becsaphat.

Db. 2019.09.

ŐSZI FÉNY

Köszön hűvös őszi szél,
A fákon sárgult falevél.
Felhőkön áttör a napfény,
S Földre árasztja melegét.

Még mielőtt lenyugodna,
Évszakát a télnek adva,
Felizzik Napnak korongja,
Vörösen hull horizontra.

Különleges őszi fények,
Megcsillannak falevélen,
Tündökölnék víz felett,
Átszínezik természetet.

Nyarat váltja ősz ruhája,
Tünetényes szín pompája,
Búcsút int majd önmagának,
Megpihen a tél havában.

Debrecen, 2021. október 22.

TIGRIS

Ő, egy hatalmas nagy cica,
Szép narancssárga bundája,
Fekete csíkkal mintázva,
Féltest hosszú erős farka,
Fehéren virít a hasa.

Erdő rejtekében pihen,
Nagyokat ugrik, gyorsan fut,
Úszik folyóban és tóban,
Nincs, aki őrá támadna,
Tigris az erdő királya.

Egyedül szokott vadászni,
A vízben halat, krokodilt,
Az erdő mélyén vadakat,
Nem osztozik a zsákmányon,
Övé lesz minden jó falat.

Bátor, nem fél a harcoktól,
Győztesként büszkén elvonul,
S ha mégis vesztesre állna,
Hasát ellenfélnek tartja,
Ekképpen magát megadja.

Debrecen, 2022. 09. 11.

KI A GYÓZTES

A Kolibri egy piciny madár,
Ám, gyorsan röpül szárnyaival.
Mindig álmélnkódott a Gólyán,
Gondolta vele versenybe száll.

Sokat gyakorolt büszkélkedett,
Hitte erős s repül szélesebesen.
Míg a Gólyának röpte lassú,
Legyőzheti őt váratlanul.

Egyik alkalommal kihívta,
Versenyezzenek Gólya úrral.
A Gólya csodálkozott rajta,
Legyen Kolibri így akarta.

Harmatos reggelen másnap,
Célvonalhoz együtt felálltak.
Győz ki először éri el,
A folyónak túlsó partját.

Kolibri gyorsan felröppent,
Ám, elfáradt a folyó felett.
Vízre hullott szárnyaival
Csapkodott, vergődött mód felett.

Feléje ért a Gólya is,
Megmosolyogta kis Kolibrit.
Látod – látod, hogy megjártad,
Mindenkinek máshol van határa.

Engedd tolladba kapaszkodjak,
Kérte Kolibri alázattal.
Nem bánom mondta a Gólya,
S egyik lábát odanyújtotta.

Majd így repültek együtt át,
A folyónak túlpartjára,
Azóta él a Kolibri
És a Gólya barátságban.

Db. 2019.08.

SAS

Sas az égnek királya,
Éles szemének nincs párja,
Légtérben szabadsága,
Sehol nincsen hazája.

Fáknak ágán megpihen,
Tovasuhan egy szirten,
Vijjognak a kicsinyek,
Hamar ők is repülnek.

Csodálatos világuk,
Föld és ég a határuk,
Sivatag vagy óceán,
Nincs előttük akadály.

Tollaival betakar,
Oltalmat ad szárnyával,
Pajzs és páncél ereje,
Sehol nincs ellenfele!

Debrecen, 2016.

MIKULÁS VÁRÓ

Ma este jön a Mikulás,
Már elküldtem a listát.
A csizmámat kipucolom,
Az ablakban hadd csillogjon.

Reggel majd korán felkelek,
Várom, hogy benne mit lelek.
Sok – sok finom apró csoki,
Biztosan a kedvenceim.

Lefekszem ma este hamar,
Meglépődik anya rajta.
Mikulást én nem váratom,
Lássa mindig szót fogadok.

Becsukom a szemeimet,
Álom tündérek eljönnek.
Szárnyaikon ellebegek,
Reggel frissen felébredek.

Db. 2019. 10.

TÁNCOLÓ HÓPIHÉK

Táncoló hópihék,
Szikrázó fehérek,
Parányi tündérekék,
Hullnak pelyhekként.

Tisztuló felhőkből,
Ragyogó égboltról,
Szállnak libegőn,
Csodaszép takarón.

Suhanó szánkóval,
Jött a télvarázsló,
Hideg fuvallattal,
Dér fagyott a fákon.

Debrecen, 2016.

GRIZZLY MEDVE

Az alapszíne barna,
Itt – ott szürkés foltokkal,
Teste erős, hatalmas,
Ringatózó járása.

Széles, lapos homloka,
Domború az orrcsontja,
Rövid füle és farka,
Fehéres a nagy karma.

Rövid távon, roppant gyors,
Szélesebesen vágtazik,
Zsákmány után, ha ered,
Elkapja a bölényt is.

Eszik gyümölcsöt s bogyót,
Gyökereket és gumót,
Feltölti zsírpárnáját,
Így alussza téli álmát.

Tavasszal születik meg,
Kis bocsai medvéknek,
Családosan portyáznak,
Kicsinyekre vigyáznak.

Debrecen, 2022. 09. 14.

TÉLAPÓ

Messze hideg északon,
Magányosan élt Apó.
Csak hat rénszarvasa volt,
És egy szán, mely megkopott.

Nagy pelyhekben havazott,
Tavasz itt sohasem volt.
Lent a város fényei,
Pislogtak, mint csillagok.

A havas hegyek csúcsán,
Rozoga viskója állt.
Kunyhójában kandalló,
Melegséget árasztott.

Az öreg foteljában,
Üldögélve szundikált,
Harsonák hangjaira,
Nagy hirtelen felriadt.

Körülötte angyalok,
Suhantak szárnyaikon.
Ne búslakodjál Apó,
Te leszel a Télapó.

Sok gyerek vár odalent,
Kívánságokkal tele.
Csodálkozott Apóka,
Már rég eljött nyugdíjba.

Vágyott gyerekek után,
Kérést elfogadta hát.
Siettek az angyalok,
A szán, csak úgy ragyogott.

Aranyozott szélekkel,
Bordó plüss betétekkel.
Leporolta Apóka,
Köpenyét és sapkáját.

Tükrében igazított,
Hófehér nagy szakállán.
Derűs mosoly ült vidám,
Piros pozsgás arcára.

Ajándékok berakva,
Tele zsákját megfogta,
Kacsintott és bakra ült,
Rénszarvassal elrepült.

Debrecen, 2019.10.

ELEFÁNTOK

A legnagyobb élőlény,
Szárazföldi emlősként,
Hetven évet megélnék,
Roppant intelligensek.

Indiában tisztelik,
Szent állatnak tekintik,
Nyugodtak és békések,
Nagy családokban élnek.

Növényt, gyümölcsöt eszik,
Főleg reggel és este,
Több kilót elnyel teste,
S hangosan emészti meg.

Igen hosszú ormánya,
Légzésre, tapintásra,
Szaglásra és ivásra,
Leggyakrabban használja.

Redőnyös bőre vastag,
Fülei hatalmasak,
Legyezve hűti magát,
S víz közelben maradnak.

Fürödnek a tavakban,
Ormányukkal locsolnak,
Morgó hangot hallatnak,
Így tudatják hol vannak.

Trombitálva hangot ad,
Figyelmeztet másokat,
Ormányát feltekeri,
Nem tetszését, így jelzi.

Veszélyeket megérik,
Helyzetet felismerik,
Embereket segítik,
Állatokat is mentik.

Csordákban poroszkálnak,
Védik a borjaikat,
Kitartóan haladnak,
Nagy távolságra jutnak.

Debrecen, 2022. 09. 15.

MEDVE ÉS A SÜN

Süni család éhes volt,
Így hát süni elindult.
Ahogy ment, mendegélt,
Egy szép almafához ért.

Érett piros almácskák,
Csak úgy mosolyogtak rá.
Tanakodott sünike,
Hogy érhetné el őket.

Fára mászni nem tudott,
De hasa nagyon korgott.
Fa alatt ott toporgott,
Csak rá esik valahogy.

Egyszer csak szép nagy alma,
Süni hátán landolva,
Egészen betakarta,
Kis süni alig bírta.

Jó lesz majd a családnak,
Lassan elindult haza.
Szembe jött füles mackó,
Ni csak! Guruló alma!

Ezzel a lendülettel,
Felkapta sünt nem látta.
Nagyot falt belőle,
Oh, mily finom csemege.

Jaj, az almám hova lett?
Kiáltotta sünike!
Szőrös tappancs előtte,
Megrémült a kicsike.

Ki szólt hozzám? – kérdezte,
Mert nem látott senkit sem.
Itt vagyok a lábadnál,
Nehogy agyon tapossál!

Elvetted az almámat,
Jó falat a családnak.
Te kis sün nem láttalak,
A nagy alma betakart.

Gyere no szedek neked,
Kárpótlásul elviszlek.
A fánál jól belaktak,
S családnak is pakoltak.

Sün, medve hátára mászott,
Hazáig így cammogtak.
Sün és a medve azóta,
Lettek igaz barátok.

Debrecen, 2019.09.

UHU BAGOLY

Éjjeli ragadozó,
Látása kiváló,
Nappal szikla résekben,
Fák üregében pihen.

A legnagyobb méretű,
Tápláléka sokrétű,
Éjjel magas fák csúcsán,
Ad ki hangos huhogást.

A tolla szürkés, barnás,
Kerek szemei sárgák,
Óriás éles karma,
Füle tollas, csőre horgas.

Nesztelenül repülnek,
Hallásuk tökéletes,
Csaliként is használják,
Vadászatra befogják.

Debrecen, 2022. 09. 17.

TÜNDÉR MESE

Túl az Óperencián,
Élt egy gonosz varázsló.
Föld mélyén barlangjában,
Sok kis üres cella volt.

Ferkó nevet viselte,
S unta magát egyedül.
Erdei manók közül,
Szolgálókat keresett.

A hozzá hasonlókat,
Maga köré gyűjtötte.
Ment is sok civakodás,
Apró kis gonoszkodás.

Haragosak, békétlenek,
Szeretetet nem ismertek.
Káröröm és irigykedés,
Mindennapos veszekedés.

Manó szemek szikráztak,
S ördögien ujjongtak.
Olyanná lett a barlang,
Mint forró, tüzes katlan.

Ám, megunta ezt Ferkó,
Gondolta nem lesz így jó.
Itt ez a sok kis cella,
Tündéreket elfogja.

Őket csapdába csalja,
A cellába bezárja.
Kitervelték manókkal,
Mikéntjét a csapdának.

Gyönyörű kristály fényű,
Szeretettől csillogó,
Örömteli, ragyogó,
Boldogságtól nevető,

Tündérek mit sem sejtve,
Légiesen szökdeltek.
Virágokat neveltek,
Forrás vizén lépkedtek.

Manók jöttek felszínre,
Szétszéledtek az erdőben,
Kit, hogy tudtak becsaptak,
Föld mélyére vonszoltak.

Ült is nagy szomorúság,
A tündérek arcára,
És még így is felfénylett,
A sötétség barlangja.

Örömködtek a manók,
És velük együtt Ferkó.
De nem tartott sokáig,
Lepleződött hamisságuk.

Tündéreket becsapták,
Álmesével áltatták.
Megtudta ezt Főangyal,
S megfújta a trombitát.

Minden felől angyalok,
Összegyültek rohamra.
Alászálltak barlangba,
A lakatok csattantak.

Cellákból kiszabadultak,
Legyőzték a manókat.
Ők kerültek fogságba,
A föld mélyén elzárva.

Az angyalok serege,
Már táncot jár réteken.
Szárnyaikkal susognak,
Mindig utat mutatnak.

Ott vannak ők forrásban,
Mezőnek virágában,
Fáknak sűrű lombjában,
Őket erdő szellem vigyázza.

Debrecen, 2019. 03.

ADVENT

Ezüstösen ragyogó hold,
Tündérektől szálló hó.
Arany szánon télapó,
Szívünk tiszta, várakozó.

Száguldó szép hónapok,
Most újra éljük Adventot.
Lelkünkben ima fény ragyog,
Urunktól kérünk bocsánatot.

Kérésünk legyen szerény,
Hitünkben éljen a remény.
Szeretetünkől áradjon fény,
Alázattal várjuk Urunk érkezését.

Debrecen, 2015.

EGY BOLDOG KARÁCSONY

Emlékszem akkor havazott,
Nagy pelyhekben szállingózott.
Bátyám és én kint szánkóztunk,
Ez idő alatt már tudom,

Drága szüleim s nővérem,
Fenyőfát díszítettek fel.
Két – hároméves lehettem,
Jézuskában már akkor hittem.

Szóltak szüleim megérkezett!
Izgatottan siettünk be,
Csengettyű hangja csilingelt,
Mi ámultunk meglepetten.

Hatalmas fenyő plafonig ért,
Ragyogtak a színes díszek.
Csillagszóró szikrákat szórt,
A kezünk ölelésbe forrt.

Körben állva karácsonyfát,
Énekeltük Mennyből az angyalt,
És akkor ott a fa alatt,
Megláttam első plüssmacimat.

Fénylő fekete szemei,
Átragyogtak fehér szőrén,
Rám mosolygott tudtam enyém,
Azóta megőriztem én.

Bár nyugdíjas állapota,
Nem múlt szeme ragyogása,
Az élő széles mosolya,
Vidámságot csal arcomra.

Kívánok, mindenkinek,
Ilyen szeretetteljes,
Áldott, örömmel tele,
Boldog, Karácsonyi Ünnepet.

Db. 2019.11.

ZSEBI A KENGURU

Közepes méretű,
Két lábon ugráló,
Ersényes kenguru,
Kölykét zsebben hordó.

Zsebinek kicsinye,
Ersényben fejlődik,
Ki – ki dugja fejét,
Majd elhagyja zsebét.

Egész fiatalon,
Pajkos és játékos,
Később komoly harcos,
Teste erős, izmos.

Ők szelíd állatok,
Ám uralmi jogot,
Mellső lábaikkal,
Egymással megvívják.

Rövid mellső lába,
Míg a hátsó hosszú,
Nagy távot ugranak,
Így gyorsan haladnak.

Egésznap aktívak,
Növényeket falnak,
Nap melege elől,
Árnyékba húzódnak.

Két lábukra állva,
Felegyenesedve,
Veszélyre figyelnek,
Többinek jeleznek.

Egyensúlyozásba,
Segít erős farka,
Olykor ez támasza,
Plusz lábként használja.

Debrecen, 2022. 09. 17.

A VÖLGY

Hegyvonulat mélyében,
Hűs kis patak csordogál,
Kristály tiszta vizében,
Látszik sziklás kavicságy.

Meredek hegyoldalak,
Követik a víz útját,
Kis fahidak engedik,
Túrázót a völgyön át.

Égigérő lombos fák
Árnyékában néha – néha,
Megtörik a fénysugár,
Mely sejtelmesen árad át.

Lágy szellő fuvallata,
A testet simogatja,
Csendes erdő mélyében,
Madarak víg dallama.

Fenyvesek elsuttogják,
E vadregényes tájnak,
Oly csodás történetét,
Völgy kialakulásának.

Vihartépte fák az úton,
Szólnak megért időkről,
Szakadékos hegyoldal,
Benőtt friss zöld mohákkal.

Sziklás katlan végében,
Vizesés zuhan alá,
Szemet elkápráztató,
Gyönyörű festői táj.

Db. 2019.09.

AZ ÉG MADARAI

Az égnek sok madara,
Oly szabadon szárnyalhat,
Nincsen földi rablánca,
Fák lombja a tanyája.

Vidáman trillázgatnak,
Erdő mélyén nótáznak,
Arra járó arcára,
Lágy, édes mosolyt csálnak.

Fürödnek Nap sugarán,
Szél borzolja tollukat,
Útjukon meg – meg állnak,
S hűsölnek a patakban.

Felhők között táncolnak,
Összegyűlnek csapatban,
Hazájuk a Föld és Ég,
A természet adta lét.

Debrecen, 2021.04.12.

ÉGI SZIVÁRVÁNY

Hol eső után felragyog a Nap,
Az eltűnő felhő fátyla alatt,
Mint egy királyi trón jelenik meg,
A szivárvány gyémánt fényeiben.

Félkörívben ragyog az égen,
Földet és eget áthidalva,
Lenyűgöző égi tünemény,
Káprázatos természeti csoda.

Hét sugarat alkot színeivel,
Vörös, narancs, sárga, zöld, türkizkék,
Sötétkék és ibolya egymásba
Fonódva egy egységgé olvadva.

Szeretetet és nyugalmat áraszt,
Az újszövetség szimbólumaként,
Melyet Isten kötött emberekkel,
Áldásaival és kegyelmével.

Debrecen, 2019.10.

DELFIN MÉRY

Tengeri delfin Méry,
Életét vízben éli,
Eledele halfélék,
Rokona a cetfélék.

Áramvonalas teste,
Nagy sebességre képes,
A háti része szürke,
A hasa pedig fehér.

Különös képessége,
Visszhangnak képzése,
Ekképp tájékozódik,
S levegőért felúszik,

Ők csoportokban élnek,
Játékos társas lények,
Roppant ismerik egymást,
És közösen vadásznak.

Értelmi képessége,
Igencsak fergeteges,
Memóriája remek,
Szereti az embereket.

Debrecen, 2022. 09. 19.

ÉLEDŐ TAVASZ

Múlik a tél, búcsúzik,
Hó angyala távozik.
Ébred tavasz tündére,
Simogat lágyszellője.

Jácint, nárcisz, ibolya,
Kopár avart felváltja.
Színes virág illata,
A levegőt átjárja.

Éledő tavaszban,
Megújul most minden lét,
Természetnek szépsége,
Esélyt kap új életre.

Merészen erőre kap,
Nap, aranyló sugara,
Tűzben ég ifjúsága,
Majd lenyugszik alkonya.

Körforgás világában,
Időkerék meg nem áll,
Újjáéledő tavasz,
Kiteljesedik nyárban.

Fogyatkozó erővel,
Hosszan nyúlnak az árnyak,
Fáknak hulló levele
Mutat, lenyugvó tájat.

Színpompázó angyalok,
Hírnökei az ősznek,
Féltőn készítik elő,
A létet megpihenésre.

Majd a hosszú tél után,
Újra sarjad az élet.
Virágba borulnak fák,
S a körforgásba lépnek.

Debrecen, 2021. április 25.

AZ ÓZIKÉK

Az őzek szarvasfélék,
Közepes a mérete,
Vékony, hosszú a lába,
Finom, kecses formája.

Bundája nyáron barna,
Télére szürkésbarna,
Időszakonként váltja,
Gidát fehér folt tarkítja.

Bakoknak nő agancsa,
Később ezzel harcolnak,
Kis csoportokban élnek,
Tíz évet is megélnek.

Szürkületben aktívak,
Növénnyel táplálkoznak,
Míg gyengék a kis gidák,
Az avarban lapulnak.

Anyjuk ott hagyja őket,
Amíg élelmet szerez,
Hozzá nyúlni nem szabad,
Mert az ember szagot hagy.

Megérzi visszatérve,
Idegen közelséget.
Ilyenkor távol marad,
S árván hagyja gidákat.

Debrecen, 2022. 09. 20.

Ajánlás a szerző műveiből:

Fényben élni

Válogatott versek

Ebben a könyvben az első verseim olvashatóak. 2011 – től, 2015 – ig, főleg lírai hangulatúak, de válogatott versek révén több témakörből is találhatóak benne írásaim.

Az élet sója

Válogatott versek

2015 – 2017 közötti verseim olvashatóak a könyvben, különböző kategóriákban. Többnyire spirituális és vallásos jellegűek.

Lélekből szólva

Válogatott versek

Ez a könyv 2018 -ig íródott verseimből ad betekintést az alkotásaimról. Egy kis ízelítő a korábbi köteteimben található írásaimból.

Föld és Ég között

Válogatott versek

A verses kötetemben 2019 – 2020 között írt műveim olvashatóak különböző témakörökben. Mese versek, természetről szóló versek, és ünnepi alkalomra írt versek alkotják többségét.

Égi szivárvány

Válogatott versek

Ebben a könyvemben még található 2019 – ben írt verseimből, de főleg 2020 – 2022 között íródtak. Ünnepekről, természet csodáiról és mese versek is olvashatóak benne.

Bibliai történetek versben sorozat:

Ezt a könyv sorozatot 2017 – től írtam, 2019 végéig. A sorozat négy kötetből áll;

I. Ószövetség, **II.** Újszövetség első rész, **III.** – **A hegyi beszéd** – Újszövetség második rész, **IV.** Újszövetség harmadik rész.

Kaland & Valóság

Novellák I.

Ez az első novelláimat tartalmazó kötetem, melyben különböző történetek és események játszódhatnak le. A témakörük változó a romantikustól, kalandokon át a történelemig bezárólag.

Sorskötelék

Novellák II.

A könyv második novella kötetem. Rövidebb – hosszabb történetek íródtak benne. Témakörükben és eseményeikben igen változó. A romantikustól, kalandokon át a történelemig bezárólag.

Egy igaz szerelem

Spirituális történet

2020 – ban kezdtem el kisregényeket írni. Ez az első könyvem, amely igaz történeten alapul. Romantikus szerelmi történet, és az eseményeket spirituális megvilágításba helyezi.

Egy igaz út

Spirituális életfilozófia

Ebben a könyvemben igyekszem bemutatni egy filozófiai spirituális utat. Az igazösvényen való járás elméleti és gyakorlati oldalát. Az igazi spiritualitás és vallások megismerésén keresztül az álmokig, hogyan függ össze minden – mindennel.

Egy igaz út folytatódik

Spirituális életfilozófia

A könyv címe is mutatja, hogy folytatódik az út megismerésének lehetősége. Néhány Szent életének rövid történetével, valamint a túlvilági lét törvényeivel. Angyalok és Missziós szellemek tevékenységeiről. A Mennyei és Földi világ közötti kapocsról, és ennek összefüggéseiről írok benne.

Nyári kalandok a Mátrában

Ifjúsági kalandregény

A Mátra iránti rajongásomból megszületett egy kalandregény. Ez a könyv elvisz a hegységben található különböző ominózus helyekre. Feltárja a titkokat és legendákat. A természet pazar látványai és leginkább előforduló állatok, látnivalók bemutatása. A könyv végén 60 darab színes fotóval, melyek ezen helyszínekről készültek.

Az elveszett aranyrudak

Romantikus kalandregény

Kitalált történet, melyben megtalálható a romantikus szerelem és a felfedező kalandok sora. A regény több helyszínen játszódik. Így röviden bemutatásra kerülnek a színterek, mely által több ismeretet szerezhethetünk a különböző területekről. Izgalommal tele, fordulatos történet.

Titkok a fény útján

Romantikus spirituális regény

A regényem Spanyolországban, Almería – ban játszódik. A főhősnő Nina, aki szüleivel él itt és vallásos nevelést kapott. Legjobb barátnője Alina, akit hitében Nina bizonyágtételei erősítenek meg, hiszen ő végig járja a titkok ösvényét. Ez a regény valóság-hű megtapasztalásokon alapul.

Nebuló Farsang

Mesélnek a versek

Ez a verses kötetem gyermekek számára készült. Négy éves kortól tudom ajánlani a kicsiknek. Megismerkedhetnek benne a természet szépségével, különféle állatokkal, valamint tanulságos történetekkel, mese versek formájában.

Valamennyi eddig elkészült könyvem olvasható E – könyv formájában a Google Play könyvtárában.

Magánkiadásban, nyomtatott formában megvásárolható közvetlenül a szerzőtől.

Nagy szeretettel ajánlom figyelmükbe az elkészült könyveimet.

Elérhetőség: e – mail cím: pooredit3@gmail.com

A szerző honlapja: <http://www.pooreditrono.hu/> Oldalamon az eddig elkészült könyveim letölthetőek.

TARTALOM

Előszó.....	5
Nebuló farsang.....	6
Séta az erdőben.....	8
Cili cica.....	12
A fűrj és a nyúl.....	14
Érkezik a tél.....	17
Szurikáta.....	19
A szegény fiú.....	21
Felhó tánc.....	26
A ravaszdi.....	28
Anyóka és a kecske.....	30
Havasi gyopár.....	32
Jegesmedve.....	33
Egérke utazása.....	35
Tél varázs.....	39
Hósrály.....	41
Reggeli fény.....	43
Buksi kutya.....	45
Erdei királyság.....	46

Lemenő Nap.....	49
Fóka Berci.....	51
Jánoska és Ferkó.....	53
Őszi fény.....	58
Tigris.....	60
Ki a győztes.....	62
Sas.....	65
Mikulás váró.....	67
Táncoló hópihék.....	69
Grizzly medve.....	70
Télapó.....	72
Elefántok.....	75
Medve és a sün.....	78
Uhu bagoly.....	82
Tündér mese.....	84
Advent.....	89
Egy boldog karácsony.....	90
Zsebi a kenguru.....	93
A völgy.....	96
Az ég madarai.....	99
Égi szivárvány.....	101

Delfin Méry.....	103
Éledő tavasz.....	105
Az őzikek.....	108
Ajánlás a szerző műveiből.....	110
Forrás: A mesemondó szikla	